

F. t. l. vedr. nikkell-cadmium-akkumulatorer m.v.

udtjente batterier og akkumulatorer individuelt eller at de opretter en eller flere kollektive ordninger, hvorefter disse kollektive ordninger varetager de operationelle opgaver i relation til producentansvaret såsom organisering af indsamling fra indsamlingsstederne, organisering af affaldshåndtering og at formidle de nødvendige oplysninger videre til myndighederne eller den organisation, som ministeren har bemyndiget til at modtage oplysningerne.

Som nævnt foreskriver direktivet, at medlemsstaterne skal finde passende indsamlingsordninger for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Udgangspunktet er, at distributørerne tager de udtjente batterier eller akkumulatorer tilbage medmindre en alternativ eksisterende ordning, ligeså effektivt når miljømålsætningerne i direktivet. Det er tanken, at nuværende kommunale ordninger opretholdes, hvorefter kommunerne står for den første del af indsamlingen af batterier og akkumulatorer.

Indsamlingen skal ifølge direktivet foregå på et let tilgængeligt indsamlingssted i slutbrugernes nærhed. Indsamling på kommunale genbrugspladser vil som udgangspunkt ikke være tilstrækkeligt for at opfylde nærhedskravet, hvorfor kommuner, der på nuværende tidspunkt alene har indsamling af batterier på genbrugspladser, skal etablere ordninger f.eks. i form af husstandsindsamling, opstilling af batterikuber ell.lign. Kommunernes pligt til at etablere en ordning fastsættes i bekendtgørelsesform. Finansiering af indsamling af batterier og akkumulatorer fra husholdningerne og indtil aflevering på en genbrugsplads eller lignende finansieres af producenterne.

I direktivet er det ikke endeligt defineret, fra hvornår producenterne skal finansiere indsamlingen af de udtjente bærbare batterier og akkumulatorer: om dette skal ske ude ved slutbrugeren, eller om det skal ske ved de kommunale indsamlingssteder. For så vidt angår forpligtelsen til at finde passende indsamlingsordninger for de udtjente batterier og akkumulatorer fastslår direktivet, at slutbrugeren ikke må pålægges betaling, når de skiller sig af med udtjente bærbare batterier og akkumulatorer. Det har derfor været overvejet, om producentansvaret for de bærbare batterier og akkumulatorer kunne defineres således, at kommunerne, finansieret via kompensation fra staten eller via de generelle affaldsgebyrer fra borgerne, forestod indsamlingen indtil de kommunale indsamlingssteder. Producenterne og importørerne skulle herefter overtage ansvaret for videre indsamling, transport og særskilt håndtering. Indsamlingen ville hermed kunne foretages parallelt med indsamlingen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, hvorefter producenternes og

importørernes ansvar for affaldet fra elektrisk og elektronisk udstyr begynder ved det kommunale indsamlingssted, hvilket anses for administrativt praktisk. Ovennævnte modeller er blevet forelagt Kommissionen med henblik på at få afklaret, om Kommissionen var enig i, at modellen levede op til direktivets krav. Kommissionen har herefter meddelt Miljøstyrelsen, at slutbrugeren ikke må opkræves et beløb for indsamlingen af batterier. Kommissionen fremhæver endvidere art. 16, hvoraf det fremgår, at producenter skal finansiere alle nettoomkostninger i forbindelse med indsamling af bærbare batterier. Kommissionens svar tager ikke udtrykkeligt stilling til, om kommunerne må finansieres af staten via DUT. Det må dog konkluderes, at det er Kommissionens opfattelse, at direktivet skal forstås således, at producenterne skal finansiere alt, inklusive den første del af indsamlingen som foretages af kommunen. På den baggrund vælger Miljøministeriet at fremlægge en løsning, hvor producenterne skal betale for den kommunale indsamling. Beløbet, som producenterne skal betale for den kommunale indsamling, er fastsat i lovforslaget til 2,70 kr. pr. kg markedsførte bærbare batterier eller akkumulatorer. Beløbet er fastsat på baggrund af de skønnede forventede markedsførte mængder og skønnede forventede kommunale udgifter til indsamling. Beløbet vil blive evalueret efter 1. april 2010, da det er det første tidspunkt, hvor man på baggrund af et helt års data kan beregne om niveauet for betaling er korrekt. Beløbet vil blive reguleret, hvis en evaluering viser, at det er nødvendigt.

1.2.2.2. Industriebatterier og -akkumulatorer

Producenter og importører af industriebatterier og -akkumulatorer kan ifølge direktivet ikke nægte at tilbagetage udtjente industriebatterier og -akkumulatorer uanset kemisk sammensætning eller oprindelse. Der er ikke i direktivet krav om, at slutbrugeren skal have et let tilgængeligt indsamlingssted i dennes nærhed, hvorfor producenterne og importørerne i lovforslaget ikke forpligtes til at etablere indsamlingsordninger, men til at tilbagetage og særskilt håndtere de udtjente industriebatterier og -akkumulatorer i forbindelse med salg af et nye industriebatterier eller -akkumulatorer. Slutbrugeren har derved ret til at aflevere sit udtjente industriebatteri eller sin udtjente industriakkumulator hos producenter og importører af industriebatterier og -akkumulatorer ved køb af et nyt industriebatteri eller -akkumulator og kan derudover aflevere batterier eller akkumulatoren til den producent eller importør, hvor industriebatteriet eller -akkumulatoren oprindeligt er købt.